

پاشاوهی هۆشهویستی خاک یان بیری نههوهیسی له نهدهبی ههوارامیدا

نیمێنکی ناوچهی کۆماری ههجج - کامێرای پهيام

کۆلیووی ئەو ناس بکا و هاواری بئ سنووری ئەو هاوارناس و حالزانی خۆی دهوێ، له رووی ئەو مهینه تباری و چهواشه بوونی نالهی خۆی ههناسه بپرکێی کەس به هاواروه نههاتن بهربینگی پێ کروتوو. خهمی گهورهی نهوهیه تا رۆژی پهسلان دوور له زیدی خۆشهویستی بمینتتهوه.

عەبدوللا بهگی ههوارامان، ۱۸۷۹-۱۹۴۴ ی زاین، ههوارامانی تهخت: له سالی ۱۹۲۰ دا و به فهرمانی شای ئێران ماوهی ده سال به تاوانی نهوینداری نیشتمان له بهندیخانهی ئەسفهان بهندکراوه. ناوبراو دوور له مهلبهندی خۆشهویستی له کونجی تاریکی زینداندا ههموو فیکر و زیکر و ئارهزووی لای دلبههکهیهتی ئەو سۆزی دلی خۆی بهم شیویه دادهمرکێتی:

یاران هاسهران ئیمشو خاوی دیم
جه زیندان تار عجهو خاوی دیم
نازادی وهتهن ههوارامانم دی
ئیلخان چۆل «کۆسالان»م دی
وههوشهیی وهش بۆ چنووهر جه ههردان
ئاما نه خاوم پهی باروو دهردان
رێحانه پهلش دێژ شهست په ره جه باخان
سۆسهن و نهسرین شهو بۆی ئیلخان
بهرزهلنگ جه کۆ چنووهر جه کاوان
سهوزی و میترغوزار هارهی به فراوان
چهنی هاسهران نیشته بيم وه شاد
به کهیف و ئاههنگ خه مدام وه باد(۱۱)

دیسان باس باسی رزگاری و سهر بهستی ولات و نازادبوون له بندهستی و راباردنی ناسوده له پهناي ئاو و سههرکاو، ریحانی په لکدیز، شهو بۆی بۆنخۆش، وههوشهیی وهش بۆ و بهرزهلنگ و چنووهری کاوان و سهفای سروشت و هاودهمی هاسهرانی دلساف و شادیههخش و خه مپهوین دهکری.

سهرنجراکێش له نهدهبی ههوارامیدا زیاتر له بۆن و بهرامه و ههموو جۆره ههستیکی بئ بنی ئاورین و پر له خۆشهویستی خاک، خۆدوو راکرتن له تۆله و تۆلهستی و نیشاندانی رق و قین و دژکردهوی نابوودکه رانه و دهرخستنی بهربینی هیزی گوزهشت و جوامییری و به دوور بوون له تووریهی و خۆنرێژی و شتی له وابهتهوهیه.

شانازیی زیاتر ئهوکات تین و تاوی زیاتر دهستی تبه که مرۆف چ گۆشهیهک له رقه بهرایهتی و هیرشکاری و داگیرکهری و بيمافکردنی مافپیشیلکه ران و قینله دلانی دوینی به هه لکه تیش بئ لم نهدهبهدا نابیرئ و نهوه تنیا له خۆ و خهدهی نازاد نهندیشی و بهرزهمیهتی و کهسایهتی مرۆفی راستهقینه «کامل» دا رهچاو دهکری، ئەو کۆمهله مرۆقه که خوازیا ری گه یاندنی ئینسان به چله پۆیهی مانا و ناوه پۆکی مهزنی خۆیهتی.

رهسه نایهتی هونهر و گۆزانی ههوارامی تنیا له تابه تهنه ندی ئاههنگ و ههواي دلرفی نی ناچه کهدا نییه، شیعر یان فۆکلۆری سهرزارهکی و سنگ به سنگی خه لکی ئەم ناوچه لیاو لیه له خۆشهویستی به رانیه به هه ممو دیاردهکانی سروشتی ناوچه که. ئەگەر که مێک سهرنج بدرئ دهبینن بۆ خۆی مێژوویهکی که مویتهی ژیان و ئاواتهکانی خه لکه کهی تپدا تۆمارکراوه. زیانکه و تن له خه لک به هۆی نهخۆشی، سیلاو، سه رما و هه ر دیاردهیهکی تری سروشت یان به هۆی دهستی زالم و داگیرکهر هه مویان ئهوانه له بهر چاوی وردبین تاسه مه مند و ئۆقره هه لته گری ئه وینداریی خا که کهدا نهشاروه ماوه ته وه، وهک برینکی سارپێژنه بوو هه تاهه تابه له سه ر په ره ی دلی ناسکی خه لکی ناسه واری به جئ هیشته وه و نسل بۆ نسل به گۆزانی یان شیعر و هه ر شیویهکی گونجاوی تر گنپدراوه ته وه.

دهسته لاتداریی داگیرکهری کوردستان، رۆزجار، هه ولی توه نه وه و له ناوبردنی فه رهنگ و که له پووری ناوچه و ته نانه ت له یه کهدا برینی خه لکی و خاپووکردنی گوندهکانیان داوه، به لام شاعیر به شیعر و گۆزانی بۆ ناله و چریکه ی به سۆزی خۆی، دایک به لاوانده وه و هه ره یه ک شیوه ن و شه پۆریان بۆ له ده ستدانی جکه رگۆشهکانیان گه یاندوه ته عه رشی ئه علا و بۆ چرکه یه کیش رێگایان نه داوه ئەم کۆسپه له فکر و زهینی خه لک نه تینی.

دابه زاندنی په یمانی جه زانیئر سالی ۱۹۷۵ دژی کورد و کاولکردنی گوندهکان و راکوێزانی ئهوانه ی که ما بوون و باش شه ری وێرانکارانه ی عیراق و ئێران که بوو به هۆی وێرانکردنی رۆز کوند له م ناوچه یه که له به شتیکی بهرچاویدا هیشته خه لک هه ر چاوهروانی رێگادان به گه رانه وه بۆ سه ر زید و مه لبه ندی خۆیان، شیعر و گۆزانی به بالای شاخ و به ندهن و

تاقیکراوه و هه لپه رست داخوازی یارمه تی بکا، نابئ له وه زیاتر چاوهروانی هه بی. شایانی باسه قه سیده ی «کولله و ناینه مه ل» که ئاکاری داگیرکهرانه ی دوو له شکرێ تورک و فارس سه باره ت به خه لکی کوردستان ده خاته پیش چاوی خۆینه ر، بریتیه له ۲۹۴ دپه شیعر و شاعیر ئاکاری هه ر دوو داگیرکهر و مه به سه ته کلاوهکانیان روون دهکاته وه و خۆینه بانگه پشتن دهکا که نابئ له هیه چ کات و زه مانیکدا تووشی فریوو و هه له ی قسه ی شیرین و قه ول و به لینهکانی ئه وان بخۆن و باش وابه مرۆف دوژمن به که م نه گری و له سه ر هیزی پر له ته ماعی ئه و حیساب نه کا.

ههستی خاوینی خۆشهویستی خاک و نیشتمانی نازیز لای میرزا ئه ولقادر هه رچه ند هه موو شار و گوندی کوردستانی نه گریته وه، به لام ئه و چ کاتیک ناتوانئ گری ئه وین و عیاشقی سنوورنه ناسی خۆی بۆ شوینی له دایکبوونی بهشارپته وه، دیاره ئه گه ر واش نه بی ئه و هه موو توانا بۆ خۆشهویستی نیشتمانه گه وره که ی مانا و واتای نابئ.

کاتیک میرزا ئه ولقادر به هۆیه کی نه زانراو له شاری پاوه بۆ گوندی هاوار ده ست به سه ر ده کری و له وێ ناچار به مانه وه ده بی، هه رچه ند ه ئه شوینه تا شاره که ی خۆی هینده مه وادی نییه و ئه ویش هه ر به شیکه له نیشتمانی خۆی، به لام تابه ته نه دینی دایکرده که ی له لای ئه و و تاسه ی دینی کولی دلی بهرز دهکاته وه و ئه وین و سۆزی نیشتمانه ره ربی تابه ت به خۆی له قه سیده ی «دروون زوخالم» دا دهرده برئ. ئه وه به لگه یه کی دیار و تابلۆیه کی به نرخه بۆ ئاشکرکردنی ئه و راستیه یه که ئه گه ر که سیک ئاماده نه بی خۆی قوربانی دایکرده که ی بکا چۆن ده توانئ پاسه وانی نیشتمانی گه وری خۆی بی. ئەمه به شیکه له قه سیده که ی:

دلداران دلان چهند په شتوچالم
هاوار بی «زیدم» هاوار وه مالم
ساجه داخ، چه رخ، روزگاروه
ته کم دان وه لای کۆی هاواروه
دایم خه م وه کۆل نه هاوارمان
خودا چهند به ده بخت مه یه نت باره نان
ئه و گارم وه زام دووری یاره وه
کۆن دلسۆزی به ی وه هاواروه
هه ر شه و تا وه رۆ هه ر سو ب تا ئیوار
هاوارم به رزه ن هاوار نه هاوار
هاوار بیزار بی شه و جه هاوارم
هاوار جه هاوار دلی بی قه رارم
هاوار جه هاوار هاوار چیش که روون
هاوار جه هاوار وه لای کۆی به روون
هاوار هه م سه ران هاوارم بی شو ن
هاوار جه هاوار هاوار په رسم کۆن
هاوار مه تر سوو جه رای نه دامه ت
هاوار بۆ زیدم تا روی قیامه ت

دوو رکه و ته وه به پچه وانه ی مه یل و ئاره زوو، واته له رووی ناره زایه تی نابه سه ند و دژواره وه، ناخۆش و ناله بارتر ئه وه یه دوور خه راره له مه لبه ندی ئه وین و ئاره زوو هه کانی، ئه و چیکایه ی که تاتای لیزگه کانی ده روونی پیه گری داروه، پیه ش کرابئ، چ سامناکتر ئه گه ر ئه و فه رده میرزا ئه ولقادر بی. مه ینه تباری، داخی خه م له کۆلی و زامی ئه وگاری دووری یار وه ها به په شیوه حالی پالی داوه به شاخی هاواروه که هاواری بی زید و نیشتمانی له داخی ئەم چه رخه سیله یه شیوه ن و هاواری لی ئه ستاندوه. کولانه وه ی زامی دووری یار و نه بوونی خه مپه وین ناچار ی کردوه هه ر شه و تا به یان و هه ر رۆژ تا ئیواران بلێسه ی ئاهو نزوله ی دانیشته وانی «هاوار» بیزار بکا. فریادی ئا ئارامی دلی ئۆقره و ناله ی ده روونی چۆن بی دهنگ بکا، له هاوار په نا و یارمه تی له کۆی بخوازی و کۆی هه زانی دلی

پیشوو، ماوه ی سه ره و ت و سامانی خه لکی تالان و چه پاو ده که ن. خه لک به دینتی ئەم تابلۆ سامناکه خه میان ئه وه نده ی تر قورس و گران ده بی و ئاه ی سارد له دل و دهر ووینیان هه لده ستئ.

میرزا هه لسوکه وه ی له شکرێ ئێرانی ئاینه مه ل وه ها په سن ده کا:

«ناینه مه ل» و نووک مینقاری پر کین
مه ریزا لاشه ی مه له خ وه زه مین
وه ته و فیکر حه ق بی مه یل و مانه ند
سو پای شای مه له خ نه مه یدان هۆرکه ند
ئیشاره ی مه له خ به رنه شی جه ده س
هاژه ی ئاینه مه ل به رق سه بۆک خیز
رفاناش و سه ر دیارانه دا
په خشش که رد وه رووی موغانه دا
وه ره زای خالق فه رد فریاد په رس
دانئ جه مه له خ به رنه شی جه ده س
شا چه نی سپا سه ره وشی و دلشاد
خه رمان خه مان یه کسه ر داوه باد
شاینش و سه ره تخت پادشای جه راد
جه م بین وه ده ورش ئه میران وه شاد
جه و دما خیزا واتش ئه ی یاران
بابشین وه پای سه هه ندداران
دیا چیش قۆشه ن یه کسه ر ته مامه ن
فه رما «توت ته ر» دهر مان زامه ن
هه رکه سی په ی ویش په لای هه ی چه پاو
هیچ نه بن وه تنه گ حساو و کتاو

یاران به نامه ی نه هاتی پاوه ن
مه معلوم نامه دئ - ش جه لای خودا - وه ن
که سی به زه هیش ناما وه حالش
سه د له عه نت وه شووم به خت و ئیقبالش
دیسان ئاینه مه ل روو که رد وه باخان
خیزا سه دای دهنگ به رزه ده ماخان
قوو قووی وه گه رم زه لزه له ی بی شق
ئیشته وه رووی سه ما تا هه ساره ی «کۆ»
هه رچه ن خوشامه د هه رچه ند سو لچ و جه نگ
هه رچه ند قاو و قیز چه نی چووب و سه نگ
فایده ش نه که رد سوودی نه دا پیش
گیلا و نۆشش که رد وه دلواز ویش
ته مام باخان چه سه ر تا دامان
داگیر که رد یه کسه ر سو پای بی سامان
سه ربازان هه لمه ت په ری توت به رن
هه تا تا و اشان نۆش گیان که رن
بازیانه ی سو پای ئاینه مه ل ئاوا
چون ته نیا چهند رۆی مدراجه ماوا

ئاینه مه ل - له شکرێ ئێران - به هیزی دهنوکی پر له قینی خۆی هه ر لاشه ی کولله - له شکرێ تورک - بوو که وهک گه لای دار له عه رزی ده گه وزان د. له کۆتاییدا به یارمه تی یه کتایی بی هاوتا سو پای کولله شکستی پی درا، هیرش ئه وه نده توندو تیز و کورچکبې بوو به جاریک تاقه که سیک توانای خۆده ر باز کردنی نه ما. ئه وسا له شکرێ ئێران بوو به جیگری سه ته مکاری پیشوو و بریاری دابوو سو پای بۆ حه سانه وه باخ و باخات و شوینه دلگه رمان داگیر بکن و به ئاره زووی خۆیان به بی پرس و جۆ ده ست به سه ر سه ره و ت و سامانی خه لکا بگرن. سو پای بی ئامان و له ژماره نه هاوتو به هورۆمی بی کۆتایی خۆی زۆلم و زۆری به راده یه ک که یاند که ولاتی نو قمی تاریکی و رۆژره شی کرد، تکا و دهر برین ناره زایه تی و به ره به هکانئ سوودی نه بو، داگیرکهر به دلخوازی خۆی هه ر شوینیکی داگیر ده کرد و ئه وه ی ده ستی ده که وت به تالانی دهر بد، له سنوورترزانی زۆلم و زۆر به هۆی په شیمانیی خه لک بۆ داوای یارمه تی له سو پای شیراز «ناینه مه ل». یاران ئه وه به لگه ی نه هامه تی خه لکی پاوه که سه د نه عله ت له به خت و ئیقبالی بی، ئاشکرایه له به ر ئه وه خۆیان به هه له کاری تووشی ئەم کاره ساته بوون، که س به زه یی پیایاندا نه هاته وه. هه رکه س له دوژمنی

«رهواندن» ههتا «خانه قی» و «زه هاو» «مه نده لی» و «به سه ره» یه کسه ر داچه پاو پارچه ی «قه ره داغ» تاوه «شاره زوور» چه نی «سلیمانی» گرد که رده ن خاپوو وێران که رد «له و ن» مو لک «هه وارامان» نه ته ر سا جه زوور سه لته نه ی سانان سه نگه ر وست نه پای سه خنا خان سه خت وێران که رد مه حال «هه وارامان ته خت» مه زره عه ی مه حال «کاشته ر» جه پیخ که ند ته یل هه ی تالان جه «ژاوه رۆ» ژهن د شلیز شیونا «مه ربیوان» مالا «سه قز» جه ئافه ت زۆلم ئه و نالا له رزا جه سامش قولله ی سه ره به رزان «کۆماسی» وێران «تاکه لا نه رزان» مه حشه ر نما نا وه خاک «بانه» «ساو جیلا عش» که رده ن وێرانه غاره ت داوه ته خت م وای «سه نه» شار بنار «له یلاخ» مه نزل دا قه رار ناحیه ی «سو ر سو ر» تا «شاینی» و «لۆن» گردش که رد وێران به ختس که رد نکوون «نه لک» و «بیله وار» قۆشه ن که رده ی «که نووله» وێران، که رد وه ده شت «ره ی» کوردستانش که رد وه خاک نه یکو خسو سه ن بلووک خاک «جو انرۆ» «ما هیده هشت» ش چون چوب ته ر تاشان غه زه ب گرت نه ده ور شار «کرنا شان» خاک «لو رستان» وه توره که به رد «پیشکۆ» و «ئیلامش» ته مام وێران که رد خرا و که رد «هه رسین» «سه خنه» و «خور ماوا» یاسا و لاش شار «هه مه دان» یاوا (۱۰)

شاعیر وێرانی ئه وه پادشای ئێران له شوین و چۆنیتی دامه زاندنی هیزی دوژمن ئاگادار دهکاته وه، زۆر ژیرانه وریایی ده دا که وا پی ده چی مه به ست له و هیرشه ده سته سه راکرتی ولاتی ژیر ده سته لاتی، واته ئێران، بی. هه لبه ت ده کری به شیوه یه ک تر سه له به رنان و پالپه و نهانی حا که مه کانی ته و کاتی ئێران بۆ به ره نگاری هیرشکار مه به ست بووی، که ئه وه خۆی هۆشباری و وردبینی ئه و ده گه یه تی:

ئیراده ش ته سخیر مو لک ئیرانه ن
مه نزور ش مه نزل ویشه ی شیرانه ن
له ریزی قه سیده که دا شاعیر هه ر به وه رانا وه ستئ و هیندیک به شاخ و بال و تاج و ته ختی پاشادا هه له لئ و له کۆتاییدا دووپات دهکاته وه:

غافلئ عه یبه ن شای شیرین جه مال
سه ستی په ی شاهان مه حاله ن مه حال
کورتی به سه ره هاتی شوینه په لامار درا وه کان،
وهک له سه ری هاتوو، به م چه شه نه یه: با یزید،
تفلیس، ناوچه ی وان، پایتیش و قاشمان تا
شاری ئیروان و هه روها هه ولتیر و مو سل
یه کسه ر تووشی زه ره ر و زیانی گه ره هاتوون!
ئاگری له دل و ده روونی خه لکی که رکووک و ناوچه که به رداوه. ره واندوز تا خانه قین و زه هاو مه نده لی و به سه ره که وتونه ته به ر تالان. ناوچه ی قه ره داغ تا سو له یمانی و شاره زوور بوون به وێرانه. به بی ئه وه له نازایه تی سه انه کانی هه وارامان باکیان هه بی، بارگه وینه یان له شوینه ئاسته مه کان خستوه. نیت له هه وارامانی ته خت و له و ن چ شتیکیان بۆ خه لک نه هیشته و ته وه. هاواری زۆلم لیکاری خه لکی سه قز و بانه و مه هاباد گه یشته عه رشی ئه علا. له بناری له یلاخ هیزی مو ل داوه و هیرشی بر دۆته سه ر شاری سه ن. له لای لۆن و دیتهاتی سوور سوور تا ئەلک و بیله وار، ناوچه ی کامێران و که نۆله زه بریکی قورس له خه لک و ناوچه که وتوو و هه ره وک ده شتی په ی ماله کان ته خت و سامه سا کراون. له کوردستان به گشتی ئاداریان به سه ر پاداره وه نه هیشته وه، ما هیده هشت وهک داری تاشراو رووت و ئاوه رۆ کراوه. سه باره ت به ده ور به ری کرمانشان بیته زه یی به ئه و په ری خۆی گه یشتوه و سه ری پل و قه سه ر چه پاو کراون. لو رستان، پیشکۆ، ئیلام، هه رسین، سه خنه و خورمه تاوا هه مویان دارایان به با چوو، ئه وه دوژمن به مه به ستی زه بره وه شان دن له کۆنه پایته ختی کوردان گه یشتوته لیواری هه مه دان.

به گه یشتنی سکالای خه لکی هه وارامان پاشای ئاینه مه ل به هلی ده زانی و له دهر فه ت که لک وه رده گری و به له شکرێ گران به ره و کوردستان وه ری ده که وئ و پاش دینتی ناوچه ی جوان و دلگیری به هه شته ساسای ولات، هیرشی خۆی ئه وه نده ی تر به هیز و توندو تۆل ده کا و دوژمنی چیگرتوو له ناوچه که دا ناچار به شکست و پاشه کسه ده کا. له مه جا بۆ خۆی بریاری ده دا سو پایکی نازاده و له به هه شتی که مویته ی ناوچه که دا به ش ده بی و به بی پرس و جۆ و به رگری، بیته زه ییانه و زیاتر له داگیرکهری